

На западъ отъ града, на единъ изпъкналъ връхъ въ планината, е билъ лѣтниятъ дворецъ на царетѣ. Наричалъ се *Бълградъ*.

Слѣдъ пропадане на България, Прѣславъ е билъ разрушенъ до основи. Но кога е станало това не се знае.

Днесъ мястото на славния Прѣславъ е обѣрнато на ниви и градини. Изъ тѣхъ се срѣщатъ остатъци отъ разрушениетѣ дворци и кѣщи. Отъ градскитѣ стѣни стърчатъ тукъ-тамъ части отъ зидове.

Днешниятъ Прѣславъ е малко градче, прилично на село. Заселенъ е отъ скоро. Намира се малко по-назападъ отъ стария градъ.

ПОТОЧЕ.

Ив. Вазовъ.

Поточето размръзнало клокочи
Изъ глухата ливада и свѣтлей,
Поточето играе и бѣрбочи,
Кать малко птиче, будна пѣсень пѣй!

То пѣе, весели се и празнува,
Че леднитѣ окови разломи,
Че види слънцето и Бога чува,
Че волно диша, волно си шуми.

